

עליזנות שהן ש', שלשה פתרים:
פתר, חכמה, בינה. והיא בת,
רביעית להם. ששה ימים, מחסד
עד יסוד, בהם תעשה מלאכה,
מפני שהבנן מתחיל מחסד. זהו
שפתוב (תהלים פט) עולם חסד יבנה.
אבל מבינה ולמעלה היא מנוחה
וענג ושבייתה לכל מעשה.

מצוה אחת עשרה היא נקראת
תפלה של שחרית, מנחה
וערבית, מצד שלשת האבות,
והיא תפלת כ"ל פ"ה. אין כל
אלא צדיק, שפתוב (דברי הימים א-
בט) כי כל בשמים ובארץ, ותרגם
יונתן בן עזיאל, שאוחז בשמים
ובארץ. פ"ה כחשבון מילה. ומה
ברית בה מתחידים זכר ונקבה
שלמטה - אף ביסוד מתחיד חתן
וכלה שלמעלה, הוא חי
העולמים כולל ח"י ברכות, זהו
שפתוב (משלי י) ברכות לראש
צדיק.

ומפני זה, כל הכורע - כורע
בכרוף, וכל הזוקף - זוקף בשם.
זו השכינה. בשם יהו"ה, בו צריך
לזקף השכינה, ההיא שנאמר בה,
(עמוס ה) נפלה לא תוסיף קום
בתולת ישראל, על ידי דרגה
אחרת. ומפני זה, (שם ט) ביום
ההוא אקים את ספת דויד
הנפלת. אותו שנאמר בו, (תהלים
קמו) יהו"ה זוקף פפופים.

מצוה שתים עשרה, היא נקראת
חג המצות וחג השבועות וחג
הספות, מצד שלשת האבות.
וראש השנה מהצד שלה, דין
המלכות - דין. ויש שיאמר, פסח
זרוע ימין. שבועות, מתן תורה,
שנתנה במדבר, שהוא ממנה
עליו שור, מצד הגבורה. סכות,
(בראשית לג) ויעקב נסע סכתה.

מצוה שלש עשרה, קריאת שמע. ויש לדעת שהוא נקרא חכם ככל מיני חכמות, ומבין ככל מיני תבונות, וחסיד ככל מיני חסדים, וגבור ככל מיני גבורות, ויועץ, ככל מיני עצות. וצדיק, ככל מיני צדקות. ומלך, ככל מיני מלכות. עד אין סוף. עד (ס"א בתי) אין חקר. ובכל אלו הדרגות,

עלאין דאינון ש', ג' פתרים: פתר, חכמה, ובינה. ואיהי
בת, רביעאה לון. שית יומין, מחסד עד יסוד, בהון
תעשה מלאכה, בגין דבניינא מתחיל מחסד, הדא הוא
דכתיב, (תהלים פט) עולם חסד יבנה. אבל מבינה ולעילא,
איהי מנוחה וענג ושבייתה לכל עובדא.

פקודא חד סר, איהי אתקריאת צלותא דשחרית מנחה
ערבית, מסטרא דתלת אבהן, ואיהי תפלת כ"ל
פ"ה, לית כל, אלא צדיק דכתיב, (דברי הימים א בט) פי כל
בשמים ובארץ, ותרגם יונתן בן עזיאל, דאחיד בשמייא
ובארעא. פ"ה כחושבון מילה. ומה ברית ביה מתחדין
דכר ונוקבא דלתתא, אוף ביסוד, מתחיד חתן וכלה
דלעילא, הוא חי עלמין כליל ח"י ברכאן, הדא הוא
דכתיב, (משלי י) ברכות לראש צדיק.

ובגין דא, כל הכורע כורע בכרוף וכל הזוקף זוקף בשם.
דא שכניתא, בשם דיהו"ה, ביה צריך לזקפא
שכניתא. ההיא דאתמר בה, (עמוס ה) נפלה לא תוסיף (ד)
קום בתולת ישראל, על ידי דרגא אחרא, ובגין
דא (עמוס ט) ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת. ההוא
דאתמר ביה, (תהלים קמו) יהו"ה זוקף פפופים.

פקודא תריסר, איהי אתקריאת חג המצות, וחג
השבועות, וחג הספות, מסטרא דג' אבהן.
וראש השנה מסטרא דילה, דינא דמלכותא דינא. ואית
דיימא, פסח דרועא ימינא. שבועות, מתן תורה,
דאתיהיבת במדברא, דאיהו ממנא עליה שור, מסטרא
דגבורה. סכות (בראשית לג) ויעקב נסע סכתה.

פקודא תליסר, קריאת שמע. ואית למנדע, דאיהו אתקרי
חכם ככל מיני חכמות. ומבין, ככל מיני תבונות.
וחסיד, ככל מיני חסדים. וגבור, ככל מיני גבורות. ויועץ,
ככל מיני עצות. וצדיק, ככל מיני צדקות. ומלך, ככל
מיני מלכות. עד אין סוף. עד (ס"א בתי) אין חקר. ובכל

מצוה שלש עשרה, קריאת שמע. ויש לדעת שהוא נקרא חכם ככל מיני חכמות, ומבין ככל מיני תבונות, וחסיד ככל מיני חסדים, וגבור ככל מיני גבורות, ויועץ, ככל מיני עצות, וצדיק ככל מיני צדקות, ומלך ככל מיני מלכות, עד אין סוף. עד (בתי) אין חקר. ובכל אלו הדרגות,